

Hodnocení vedoucího diplomové práce – teoretická část

Jméno a příjmení studenta	BcA. Filip Beránek		
Studijní program	Výtvarná umění		
Obor/ateliér	Multimedia a design/Reklamní fotografie		
Forma studia	prezenční	Akad. rok	2015/2016
Název práce	Postrádám svůj předinternetový rozum		
Vedoucí práce	MgA. Petr Willert		

Student ateliéru Reklamní fotografie Filip Beránek se ve své teoretické magisterské práci nazvané "Postrádám svůj předinternetový rozum" snaží objasnit současnou problematiku šíření informací na internetové síti.

V jednotlivých částech otevírá otázky typu: co se děje s našimi daty po té co zemřeme, nebo tím jak naše životy digitální svět ovlivňuje například ve vztahu k délce pracovní doby.

Teoretickou část své diplomové práce Filip Beránek pojal jako sérii drobných esejí zaměřených na postinternetovou problematiku, která v sobě skrývá společensko-sociálně-ekonomickou tematiku. O tom, že tato práce nebude jen o fotografii je zřejmé už z výčtu klíčových slov: postkapitalismus, postfordizmus, data mining, postfotografie, postinternet, ubiquitous autorship, branding, image economy, attention economy, akceleracionismus, internet.

Jednotlivé pojmy a témata Beránek vysvětluje často na konkrétních případech a zkušenostech z praxe, nebo se opírá o teoretickou základnu z teorie výtvarného umění.

Nastíněním současného vývoje internetu a jeho možností je nám předkládán předobraz směřování práce s informacemi.

Sem patří i digitální fotografie, která svou schopností reprodukce prostřednictvím internetu postupně mění, ve srovnání s klasickou analogovou fotografií spojenou například s myšlenkami Waltera Benjamina, zažitá paradigmatata.

S tím souvisí i další z důležitých motivů Beránkovi práce, kterou je "unifikace" architektury webů prostřednictvím nabízených služeb od velkých společností jako je Facebook nebo Google. Autor píše: "Bežný uživatel si svoj priestor nevytvára, ale preberá a začleňuje sa do existujúcej štruktúry, ktorá je u všetkých rovnaká."

V závěru práce se nakonec autor snaží sledovat jev, který mění podobu fotografie.

Fotografické médium objevuje další možnosti a to ve spojení s dalšími výtvarnými technikami, což není úkaz viditelný pouze ve fotografii, ale právě naopak, objevíme ho napříč všemi výtvarnými obory.

Mimo příklady uvedené v teoretické práci zmíním, že Filip Beránek se spolupodílí na chodu zlínské Photogether Gallery, kde nedávno proběhla výstava Tomáše Pospěcha Pěstitelské a kurátorské práce. Zde je s fotografií pracováno jako s objektem.

Změnu v klasickém nazírání uměleckých disciplín v téže galerii ukázala i poslední výstava ateliéru sochařství z pražské VŠUP, nazvaná Vážená paní, krájená mlha.

Teoretická část magisterské práce Filipa Beránka tvoří zdařilý vhled do současné problematiky digitálního obrazu. Mimo několika překlepů hodnotím práci jako velmi zdařilou.

Návrh klasifikace A - výborně

V(e)Zlíně..... dne9. 6. 2016.....

.....
podpis vedoucího práce

Pro klasifikaci použijte tuto stupnici:

A - výborně	B - velmi dobře	C - dobře	D - uspokojivě	E - dostatečně	F - nedostatečně
-------------	-----------------	-----------	----------------	----------------	------------------

* nehodící se škrtněte

Hodnocení vedoucího diplomové práce – praktická část

Jméno a příjmení studenta	Filip Beránek		
Studijní program	Výtvarná umění		
Obor/ateliér	Multimedia a design/Reklamní fotografie		
Forma studia	prezenční	Akad. rok	2015/2016
Název práce	Objekt		
Vedoucí práce	Vendula Knopová		

Jak říká Petr Babák...

Student si nemusí nutně utrhnout ruku, aby dokázal, že diplomová práce je to nejlepší, co kdy předvedl. Měla by to být latentní tečka v procesu práce a současně i novým začátkem. Hledám se. To je slovo, které v poslední době slyším často jako odpověď na otázku: Co zrovna děláš?

Filip se ve své tvorbě v poslední době konstantně věnuje současným trendům a směrům budoucnosti fotografie. Cestuje, luští, přemýšlí a diskutuje sám se sebou.

Filip není fotograf, toto médium využívá pouze k zhmotnění fyzické formy jeho myšlenek. Vytváří si v hlavě různé manuály a situace, jak spojit věci tak, aby to nikdo nepochopil, ale aby to pro něj osobně bylo jednoduché jako recept na polívku z pytlíku. Haters gonna hate.

Rád rozmazává klišé a irituje ho zmatená doba výtvarníků, se kterou se pere po svém. Nepotřebuje kritizovat, nikomu nic dokazovat ani oživovat scénu.

Potřebuje si jenom prožít jistý proces. Je pro něj cíl a zároveň šifra, kterou sice rozluštil, ale není ji zatím schopen divákovi přenést. Nebo lépe řečeno ani nechce. Filipovým záměrem nebylo vyvolat touto prací vizuální orgasmus, ale otázky, které klidně můžou zůstat nezodpovězeny. Výsledkem jeho vrstevnatého pátrání je, že nezištná blbost nikdy nezklame.

Každý máme jiný styl tvorby, ale navzájem se respektujeme.

Moje tvorba by se dala přirovnat k jedné z jeho kapitol v teoretické práci: Umělec jako značka. Filip si ale pokládá otázky typu: „Komu to vlastně co dá?“

A sám si na ní už dokáže odpovědět: „Kdo chce, ať hledá.“

Má oblíbené autory, u nichž sleduje vývoj tvorby a vzápětí na ni někde za svou tajemnou zákristií reaguje, ať už v podobě názoru nebo fotografií.

Hledala jsem způsob, jak bych mohla jako vedoucí lépe přiblížit Filipův přístup k práci i k životu. Projela jsem tedy celou naši konverzaci na facebooku za 6 let (což mi trvalo přes 5 hodin) a vyňala z ní textové i fotografické highlighty, na kterých to lze jednoduše demonstrovat. Jsem si jistá, že Filip rozhodně nikdy neztratí svůj pre-internet brain.

A jak říká taková ta blondáta vrátaná: „Děcka, zavřete ty své nojbuky a běžte už domů!“

Návrh klasifikace **A - výborně**

V Praze / dne 6.6.2016

podpis vedoucího práce

